

சொல்லின் எல்லைகளைக் கலைத்துப்போடுதல்: தமிழில் உட்பொதியும் முதலாளியம்

கோவிந்தராஜன் நவநீதகிருஷ்ணன்

இணைப் பேராசிரியர், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா
govindarajan@uchicago.edu

அறிமுகம்

மனிதர்கள் மொழியில் எப்போதும் பழமையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. மொழியில் நவீனம் தவிர்க்க முடியாதது. நவீனத்துடன் முதலாளியமும் வருகிறது. முதலாளியத்துடன் வன்முறையும் வருகிறது. வன்முறையை மொழிவழியே முதலாளியம் நிகழ்த்துகிறது. தவிர்க்க விரும்பாமல் அது மொழியிலும் வன்முறையைக் கட்டவிழ்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் வரலாற்றில் அழிந்துவிடாமல் தொடர்ந்து வரும் ஒரு கூட்டத்தின் எச்சம் என்பதை உணருவதில்லை. முதலாளியம் அவ்வாறு உணர வைக்க விரும்புவதில்லை. மனிதன் தனித்துப் புதிதாகப் பிறந்தவன் போன்றே உணர வைக்கப்படுகிறான். அதனால் தமிழின் ஒவ்வொரு சொல்லும் அதன் வரலாறும் புதைக்கப்பட்டே உச்சரித்து உலவ விடப்படுகின்றன. மரபைக் கேள்விக்குட்படுத்த முடியாமல் திணறுவது சொல்லில் மட்டும்தான். அந்தத் திணறல் வாக்கியத்தில் நிகழ்வதில்லை என்பது வியப்புக்குரிய விடயம். இந்தக் கட்டுரை தமிழில் இன்று பயன்பாட்டில் இருக்கும் சில வாக்கியங்களைச் சான்றுகளாக எடுத்துக்கொண்டு நவீனத் தமிழ், அதன் பழைய மரபின் எல்லைகளை மீறுதலைப் பற்றி விவாதிக்கிறது. எல்லைகளை மீறிய புது இலக்கணம் மனிதர்களை “பேசும் சரக்கு”களாக (speaking commodity) (Moten 2003: 5-10) மாற்றி விற்பனைச் சுழற்சிக்கு விடுகின்றன. மொழியும் சுழலத் தொடங்குகிறது. எல்லைகளை மீறுதலும் புது இலக்கணமும் பழையன கழிதல், புதியன புகுதல் அல்ல. மாறாக முதலாளியத்தால் உள்ளிருந்தே கைப்பற்றப்பட்ட தனி நபர்களின் சுய வசமிழிப்பு, அந்த இழப்பு மொழியிலிருந்தே முதலில் தொடங்குகிறது.

சொல் எனும் இருள்

தமிழின் பழமையான இலக்கணம் தொல்காப்பியம். அது “சொல்” என்பதற்கு விளக்கம் எதுவும் தரவில்லை. ஆனால், சொல்லுக்கான பண்பைக் குறிப்பிடுகிறது. சொல் என்பது “பொருள் குறித்து வர வேண்டும்.” அத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் அது “தன்னையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.” மனித தொடர்புறுத்தலில் சொல் ‘தனிமொழி’ என்றும், ‘தொடர்மொழி’ என்றும் இரண்டு நிலைகளில் தன்னை நிகழ்த்திக்கொள்கிறது. தொடர்மொழி என்பது வாக்கியம். அது சொல் பலவற்றின் தொடர்ச்சி. சொல்லே மொழியாகி நின்றல் தமிழ் மரபு முன்னிறுத்தும் கருத்தாக்கம். ஒரு சொல் வெளிப்படுத்தும் பொருள் இயற்கையானது, மரபுவழியில் வருவது. இதை உரையாசிரியர் சேனாவரையர் “சமய ஆற்றலான்” பொருள் விளக்குவது என்கிறார். அதனால் வாக்கியங்களும் மரபுவழிப் பட்டே புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஒரு சமூகத்தின் சொற்களஞ்சியதிற்குள் தனக்குரிய

அடையாளங்களோடு அடங்கியிருக்கும் சொற்கள் வாக்கியங்களில் எழுச்சி பெறுகின்றன. வாக்கியங்கள் அது உருவாகும் சமூகத்தின் முன்னோர்களுடைய இரத்த உறவுகளின் சாட்சியம். சொற்கள் உடலில் ஊறி ஊறிப் பயணித்து வாசித்தறிய முடியாத இயற்கையை வசப்படுத்திக் கொண்ட அறிவு முதிர்ச்சியின் வெளிப்பாடு வாக்கியங்கள். ஒவ்வொரு மொழியின் இலக்கணமும் அதைப் படித்தறியும் கூறுகளைத் தாண்டி, கரீபிய சிந்தனையாளர் எட்வர்ட் கிளிசண்ட்டின் வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், “ஒளிப்புகா அடர் இருள்” (opacity) (Glissant 1997: 189-194) ஒன்றைப் பத்திரப்படுத்திப் பாதுகாக்கிறது. அந்த இருளைக் கிழித்தல் அந்த கூட்டத்தினருக்கும் மட்டுமே தெரிந்த கழுக்கச் சிந்தனை.

பாலோ விர்னோவின் சொற்களைக் கடன்பெற்றும், அவற்றைச் சற்று மாற்றியும் சொல்தென்றால் நம்மையும் அறியாமல் நம் மொழிக்குள் “பகட்டிக்கொள்ளாத இலக்கணத்தின் (முதலாளிய) துகள்கள் (unassuming grammatical particle)” வந்து அமர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன (Virno 2024). நவீன மொழி ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளுணர்வு பரிந்துரைகளை மறுக்கிறது. மனிதர்களைத் தூரப்படுத்துகிறது. அப்படிச் செய்வதன் மூலம் நிலையற்ற பொதுவெளியை உற்பத்தி செய்யும் உயர் சமூகத்தனத்தை ஒவ்வொரு மனிதனையும் முதலாளியம் மொழி வழியாகவே அணுக வைக்கிறது. அதனால் சொற்கள் உடைமை இழந்த அகதிகளாகின்றன. வாழவேண்டும் என்பதற்காக மட்டும் அவை தன்னை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன, தன்னிலை இழந்து வெற்று உடலுடன் நிற்கும் அகதி போல்.

வாக்கியமும் மூன்று கட்டமைப்புகளும்

பல சொற்கள் சேர்ந்து வாக்கியம் ஆகின்றன. சொற்கள் அவை உணர்த்தும் பொருளோடே வருகின்றன. அது மரபுடன் தொடர்புடையது. ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் மூன்று கட்டமைப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. இலக்கண கட்டமைப்பு
2. மரபுக் கட்டமைப்பு
3. செயல் கூறுகளின் கட்டமைப்பு

இலக்கணக் கட்டமைப்பு மொழியின் அடிப்படை இலக்கணத்தைப் பின்பற்றியது. அதுவே வாக்கியத்தின் பொருளுக்கு ஆதாரமாக அமைகிறது. இந்தக் கட்டமைப்பு தவறும்போது பொருள் விளங்கிக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அந்த வாக்கியம் பிழையாகவே தாய்மொழி பேசுபவர்களால் கருதப்படும். பல சொற்கள் இணையும்போது அவை புழங்கப் போகும் சமூகத்திற்குத் தகப் பொருள் விளங்கிக் கொள்ளப்படும். இதுவே மரபு ரீதியான கட்டமைப்பு. மூன்றாவதான கட்டமைப்பு பல அடுக்கு வினைகளைக் குறிப்பிடுவது. மிகவும் பரிச்சயமான வினைகள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் அல்லது வாக்கியத்தில் அவை உள் இயங்கும். பின்வரும் சில சான்றுகள் மூலம் இதை விளக்கலாம்.

“அவன் சமைத்தான்.”

இந்த வாக்கியத்தை மூன்று கட்டமைப்புக்குள் அடக்கலாம்.

1. **இலக்கணக் கட்டமைப்பு:** அவன் (ஆண்பால்+ஒருமை+படர்க்கை) சமைத்தான் (சமை (வினை)+ (ஆன் (ஆண்பால் விசுதி)

2. மரபுக் கட்டமைப்பு: இதில் 'அவன்' ஒரு ஆண்பால் மரியாதை இன்மையை குறிக்கிறது. நெருக்கமான ஒருவரைக் குறிக்கிறது. மரபின் அடிப்படையில் இதைப் புரிந்துகொள்வதில் பல விருப்பத் தேர்வுகள் உள்ளன.

பேசுகிறவர் கேட்பவரைவிட வயதில் மூத்தவராக இருக்கலாம்/இருவரும் சம வயது கொண்டவர்களாக இருக்கலாம்/கேட்பவர் தகுதி நிலையில் பேசுவருக்குக் கீழானவராக இருக்கலாம்/

'சமைத்தான்' உணவு தயாரித்தல் என்ற அடிப்படை பொருளை இந்தச் சொல் தருகிறது. ஆண் சமையல்காரனைப் பேசுகிறது.

3. செயல் கூறுகளின் கட்டமைப்பு: 'சமைத்தல்' என்பது ஒரு வினை. அதற்குள் பல உள் வினைக் கூறுகள் செயல்படுகின்றன. இவற்றை 'அடுக்கு வினைகள்' என்றும் அழைக்கலாம். இந்த அடுக்கு வினைகளைச் சேர்த்துத்தான் 'சமைத்தல்' என்பதைக் கேட்பவர் புரிந்துகொள்கிறார். அடுக்கு வினைகள்: பாத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், பொருட்களைச் சேகரித்தல், சமைப்பதற்கான இடத்திற்கு வருதல் போன்றவை.

இதேபோல் இன்னொரு வாக்கியத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

'நான் கோயிலுக்கு சென்றேன்.'

1.இலக்கணக் கட்டமைப்பு: நான் (பாலற்றது+ஒருமை+தன்மை) கோயிலுக்கு (கோயில் + (உ)க்கு (வேற்றுமை உருபு-இது கோயில் என்னும் பெயர்ச் சொல்லின் பொருளை மாற்றுகிறது)+செல்வேன் (வினை + பாலற்ற விகுதி).

2.மரபுக் கட்டமைப்பு: இந்த வாக்கியத்தை ஒரு தமிழரிடம் சொல்லும் பொழுது அவர் ஒரு சைவக் கோயிலையோ, வைணவக் கோயிலையோ அல்லது தன் வீட்டின் அருகில் இருக்கக்கூடிய ஓர் இந்து சமயம் சார்ந்த கோயிலையோ புரிந்துகொள்வார் இது மரபான கட்டமைப்பு.

இப்போது பேசும்-கேட்கும் தமிழர் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தால் 'கோயில்' என்ற சொல்லை அவர் பயன்படுத்துவது கிடையாது. சமயங்கள் எப்போதுமே தங்களுக்கான சொற்களை உருவாக்கித் தனித்துக் காட்டிக்கொள்ளும். "நான் தேவாலயத்திற்கு சென்றேன்" என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். தேவாலயம் என்பது கோயில் கிடையாது. கிறித்தவ ஆலயத்தைக் குறிக்கிறது.

3.செயல் கூறுகளின் கட்டமைப்பு: மரபுக்குள் ஏற்படும் மாற்றம் பெரிய அளவில் செயல்பாட்டுக் கூறுகளைப் பாதிப்பதில்லை. பல அடுக்கு வினைகள் இங்கும் செயல்படுகின்றன. வீட்டிலிருந்து கிளம்புதல், கோயிலை அடைதல் போன்றவை.

வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு பண்பாடுகள் ஒரு சமூகத்தில் உள் நுழைகின்ற போது சொற்கள் மாற்றம் அடைகின்றன. மரபுக் கட்டமைப்புக்குள் ஒரு சிறு மாற்றம் நிகழ்கிறது. இலக்கணங்கள் மாற்றம் அடைவதில்லை. அதேபோல் அடுக்கு வினைக் கூறுகளிலும் மாற்றங்கள் அடைவதில்லை.

முதலாளியும் கட்டும் மொழி அமைப்புகள்

பல மரபுகள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதும் போதும், கலக்கும்போதும் மொழிக் கலப்பு ஏற்படுவது உண்டு. பேசுபவரும் கேட்பவரும் இந்த மரபு மாற்றத்திற்குள் வருகிறார்கள். ஆனால், புதிய மரபுகள் எல்லா வகையிலும் பழையவற்றைச் சற்று மாற்றி அமைக்கின்றன. இன்னொரு சொற்றொடரை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

‘இங்கு சிறுநீரகக் கற்கள் நீக்கப்படும்.’

மதுரையில் உள்ள ஒரு மருத்துவமனைக்கு வெளியே இருந்த அறிவிப்புப் பலகையில் காணப்பட்ட வாக்கியம் இது. இந்த வாக்கியம் தமிழ் மரபுப்படி அமைந்துள்ளது. மூன்று கட்டமைப்புக்குள் இதைப் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

1. இலக்கணக் கட்டமைப்பு: இங்கு (இடம்) சிறுநீரகம்+கற்கள் (பெயர்ச் சொல், பெயர்ச் சொல், பன்மை), நீக்கப்படும் (வினை). “இங்கு கூடைப் பின்னப்படும்” போன்ற வாக்கியம் இது.

2. மரபுக் கட்டமைப்பு: சிறுநீரகக் கற்கள் என்ற சொற்சேர்க்கை புதிய ஒன்று. மற்றவற்றை எளிதாகவே யாரும் புரிந்துகொள்ளமுடியும். சிறுநீரகம் என்பது ஒரு புதுச் சொல். Kidney என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் நேரடியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. ‘சிறுநீரகக் கற்கள்’ ஒரு நோயைக் குறிக்கிறது. இதற்கு இணையாக ‘கல்லடைப்பு’ என்ற சொல் புழங்கு சொல்லாக இன்றும் தமிழர்களிடம் வழங்கப்படுகிறது

3. செயல் கூறுகளின் கட்டமைப்பு: இந்த வாக்கியத்தை மேலே காட்டிய இரண்டு சான்று வாக்கியம் போன்று புரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஆனால் இந்த வாக்கியம் அதே போல் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், செயல்பாட்டுக் கூறுகளில் மாற்றம் அடைகிறது. இதைச் சற்று விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

சிறுநீரகக் கற்கள் வலியை ஏற்படுத்தக் கூடியவை. மருத்துவமனை விளம்பர வாக்கியத்தின்படிக் காலையில் மருத்துவமனைக்கு வந்தால் கற்கள் நீக்கப்பட்டு நீங்கள் வீட்டிற்குச் செல்லலாம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. வீட்டிலிருந்து “வருதல்-கற்களை நீக்குதல்-வீட்டிற்குச் செல்லுதல்” என்ற தோராயமான மூன்று அடுக்கு வினைகளால் புரிந்துகொள்ளமுடியும் என்ற அமைப்பில் அமைந்துள்ளது. ஆனால், அப்படி இது அமைக்கப்படவில்லை. அப்படியான அர்த்தத்தை இந்த வாக்கியம் தரவில்லை. இதற்குள் பல அடுக்கு வினைகள் உள்ளன.

1. நீங்கள் முதலில் அங்கு இருக்கக்கூடிய மருத்துவரைப் பார்க்க வேண்டும்
2. அவர் உங்களை முதலில் பரிசோதிப்பார். அதற்கு நேரம் தருவார்.
3. அவரது பரிசோதனையில் விளங்காத விஷயங்களுக்கு கருவிப் பரிசோதனைக்கு அனுப்புவார்.
4. கருவிப் பரிசோதனை நடந்து அதன் முடிவுகள் வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டும்.
5. முடிவுகள் வந்தவுடன் அதை மருத்துவரிடம் காட்ட நீங்கள் மருத்துவருக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்.
6. அவர் பார்த்ததற்குப் பிறகு சிறுநீரகக் கற்களின் அளவைப் பொறுத்து அவர் நீக்குவதற்கு உடன்படுவார். கல் பெரிதாக இருந்தால் நீக்கப்படும். நீக்குதல் என்பது அறுவை சிகிச்சை.
7. அவரது மருத்துவமனையில் நீங்கள் முதலில் சேர்க்கை வேண்டிப் பதிவு செய்யவேண்டும். சில நேரங்கள் உங்கள் சேர்க்கை வேண்டுகோள் உடனே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். சில நேரங்களில் காலதாமதம் ஆகும்.

8. சேர்க்கைக்குப் பிறகு உங்களுக்கு வெவ்வேறு விதமான மருத்துவ பரிசோதனைகள் செய்யப்படும்.
9. மருத்துவப் பரிசோதனைகளில் உங்கள் தகுதி நிர்ணயிக்கப்படும்.
10. அறுவை சிகிச்சை நடக்கும் நாள் குறிக்கப்படும்.
11. அறுவை சிகிச்சை முடிந்து சில நாள் கழித்து நீங்கள் செல்லலாம்.
12. தொடர்ந்து அவரது பரிசோதனைக்கு வந்து போக வேண்டும்.

இத்தனை அடுக்கு வினைகளும் இந்த வாக்கியத்தைப் படித்தவுடன் ஒருவருக்குப் பரிச்சயமாவதில்லை. அவர் ஏற்கனவே இந்த வினைகளைக் கடந்தவராக இருந்தால் மட்டுமே இந்த வாக்கியத்தின் உண்மைப் பொருண்மையை அத்தனை அடுக்கு வினைகளுடன் அவரால் புரிந்துகொள்ளமுடியும். மேலே காட்டிய சான்று வாக்கியங்கள் போல் அல்ல இவை. மேலும், இன்ன அடுக்கு வினைகள் உள்ளவை என்று அறுதியிட்டுக் வருவதும் அல்ல இது. அதேபோல் இந்த வாக்கியத்தின் முதல் கட்டமைப்பு எல்லாருக்கும் உரியது. ஆனால், மற்ற இரண்டும் அப்படி அல்ல. அவை எல்லாருக்கும் உரியது என்ற பரிச்சயமான வாக்கியங்களில் உள்ளது.

முடிவுரை

புதிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ள நம்மை பழைய பாணியிலேயே பார்க்க முதலாளியம் ஊக்குவிக்கிறது. அது மொழியை மட்டுமல்ல, நம்முடைய புரிதிறனையும் வசப்படுத்துகிறது. எந்த எல்லையை மொழிக்கு வைத்திருக்கிறோமோ அதே எல்லையை நம்மை அறியாமலேயே உடைத்து விரிவாக்குகிறது. சொற்கள் முதலாளியத்தின் இரை. ஆனால், வாக்கியங்களை இரையாக்க முடியாது. இலக்கணத்தை மாற்றும்போது சமூகத்திலிருந்து முதலாளியம் விலகி விடுகிறது. மனிதனை அவன் மொழிவழியாகவே பண்டமாக்குகிறது முதலாளியம். அவன் ஒரு பேசும் பண்டமாகி (அடிமை) அவன் மொழிக்கே இரையாகிறான். முதலாளியம் பேசுகிறது. கேட்பவரின் மொழியிலேயே பேசுகிறது. ஆனால், கேட்பவரின் ஒப்புதலை அது எதிர்பார்க்கவில்லை. தனி மனிதன் தன் மொழி மீது செலுத்தும் அதிகாரத்தையும் அன்பையும் அவனிடமிருந்து வலிந்து பிடுங்கி விடுகிறது முதலாளியம். அதனால் மனிதன் பண்டமாவதுகூட தெரியாமல் பண்டமாகி விலை போகிறான். தெரிந்த முகமடிக்குள் தெரியாத முகத்தை வைத்து மாய்மாலம் காட்டுகிறது முதலாளியம்.

குணை நூற்பட்டியல்

- Glissant, É. (1997). *Poetics of relation* (B. Wing, Trans.). University of Michigan Press.
- Moten, F. (2003). *In the break: The aesthetics of the Black radical tradition*. University of Minnesota Press.
- Virno, P. (2024). *An essay on negation: Towards a linguistic anthropology*. Seagull Books.